

EEN HEMELSE HELPER

(Ein "himmlischer" Helfer)

Blijspel in drie bedrijven

door

ALEXANDRA KIENING

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN HEMELSE HELPER - EIN "HIMMLISCHER" HELFER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALEXANDRA KIENING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jean-Claude Dumas - geplaagd door allerlei tegenslagen, raakt hij aan de drank en zal, volgens de voorspellingen, berooid en dakloos eindigen onder een kleine brug op de linker Seine-oever

Pauline Dumas - de echtgenote van Jean-Claude, die zijn verval van nabij gadeslaat, tevens moet aannemen, dat hij iets met een ander heeft, en de huwelijks pijp dientengevolge aan Maarten geeft

Yvette Beaumot - de secretaresse van Jean-Claude, die als geen ander begaan is met zijn lot, en er zich alles aan gelegen laat liggen zijn naderend onheil af te wenden

Giacomo Casanova - de hemelse helper van Jean-Claude, die van hogerhand opdracht heeft gekregen te proberen, het ontspoorde leven van zijn beschermeling weer op de rails te krijgen

DECOR:

Het verhaal speelt in een smaakvol ingerichte woonkamer, op ietwat betere stand, ergens in Parijs. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links achter een deur naar de keuken. Links voren een kleine huisbar. In de korte kant rechts een deur naar de slaapkamer. In de brede achterwand een open doorgang, die naar de gang, c.q. voordeur voert. Al naar de toestand ter plekke, is die, visueel gezien, links of rechts gesitueerd. Overwegend rechts achter een zitgroep, bestaande uit een bank en twee fauteuils, met een klein tafeltje ervoor. Tegen de achterwand links een dressoir, waarop een telefoon. Aan de wanden enkele schilderijen, die Parijse sfeer uitstralen. De verdere inrichting kan naar eigen goeddunken, al dan niet met een tafel en enkele stoelen, afhankelijk van de beschikbare ruimte ter plekke.

Eerste bedrijf

Op de bank zit een gestalte uit de baroktijd, met witte pruik en in desbetreffende kledij, Giacomo Casanova op gevorderde leeftijd; in de hand 'n wandelstok met zilveren knop; de telefoon rinkelt, Jean-Claude komt uit de slaapkamer en gaat met lome tred naar het toestel; hij ziet eruit, alsof hij gekleed in bed heeft gelegen, in verfromfaaid hemd en met verwarde haren; Giacomo verroert zich niet en wordt ook niet opgemerkt.

Jean-Claude: *(neemt op)* Jean-Claude Dumas... Nee, ik kom vandaag niet, ik ben ziek... Ja ja, een nieuwe inzinking... Dat weet ik nog niet. Tegen die tijd zal ik me wel melden. Adieu. *(legt op)* Idioten! *(gaat terug af in de slaapkamer; het is duidelijk, dat hij niet ziek is; komt na korte tijd terug, merkt dan Giacomo op, gaat, ongelovig z'n hoofd schuddend, naar het midden van het vertrek, draait zich nog eens om, terwijl Giacomo hem nu toegrijnst, gaat hoofdschuddend naar de bar, schenkt zich 'n bel cognac, drinkt die in één teug leeg, zet glas neer, kijkt weer ongelovig richting Giacomo)*

Giacomo: *(staat op, naar Jean-Claude toe, maakt een zwierige buiging)*
Enchanté!

Jean-Claude: *(geschrokken, slikt eens)* U bent er dus echt? Ik dacht al, dat ik een geest had gezien.

Giacomo: Neemt u mij niet kwalijk. Als ik me even mag voorstellen, ik ben...

Jean-Claude: *(onderbrekend)* Ah, nu schiet het me weer te binnen. Wacht u allang? Mijn vrouw heeft me gisteren verteld, dat er vandaag iemand zou komen. Maar ze zal zelf ook niet hebben kunnen vermoeden, *(doelt op Giacomo's kleding)* dat het in een dergelijke uitrusting zou zijn.

Giacomo: *(ongelovig)* Uw vrouw wist, dat ik zou komen?

Jean-Claude: Zij heeft u toch zeker binnengelaten? Heeft ze u niet gezegd wat u doen moet? En waar hebt u de gereedschapskist?

Giacomo: Gereedschapskist? *(klopt op z'n borstzak)* Wat ik nodig heb, zit hier opgeborgen.

Jean-Claude: In uw jasje? Nou ja, dat is de vooruitgang. Het gereedschap wordt alsmaar kleiner, *(met blik op de kleding van Giacomo)* en de werklieden steeds excentrieker. Maar madame Bertrand beweerde, dat u de beste van heel Parijs bent. *(opent keukendeur, uitnodigend)* Hier moet u zijn.

Giacomo: Neemt u mij niet kwalijk, maar ik ben hier om "u" te helpen.

Jean-Claude: (*pakt hem bij 'n arm, wil hem meenemen*) Ja, dat weet ik.
U kunt meteen beginnen.

Giacomo: (*verward*) Waar gaan we dan naartoe?

Jean-Claude: Naar de keuken natuurlijk!

Giacomo: (*verwonderd*) De keuken?

Jean-Claude: Niet dan? U bent immers de loodgieter en komt onze kraan repareren.

Giacomo: O nee! Ik ben hier om "u" uit de nood te helpen!

Jean-Claude: Een filosoferende loodgieter dus. (*geduldig*) Luister, de kraan lekt weliswaar, maar zo'n enorm karwei is dat nu ook weer niet. Het is niettemin mogelijk, dat nog andere dingen te repareren zijn, en als u even geduld hebt, zal ik mijn vrouw bellen, dan kan zij u aan de telefoon alles uitleggen.

Giacomo: (*zakelijk*) Het spijt me, maar ik ben niet hier voor uw lekkende kraan!

Jean-Claude: U bent dus geen loodgieter?

Giacomo: Ik was in mijn leven al van alles, maar nog nooit loodgieter.

Jean-Claude: Oké, maar wat doet u dan in mijn woning?

Giacomo: Ik ben hier om een heel andere reden.

Jean-Claude: (*ongeduldig*) En die is?

Giacomo: Uw leven redden.

Jean-Claude: Luister, ik weet niet hoe u hier bent binnengekomen, maar als u de kraan niet repareren kunt, verzoek ik u mijn woning, die u onuitgenodigd hebt betreden, nu te verlaten. (*probeert hem ondertussen via de doorgang af te dirigeren*)

Giacomo: (*hem ontwijkend*) Het spijt me, maar ik kan niet eerder weggaan, voordat ik me van mijn taak heb gekweten, anders krijg ik problemen met mijn opdrachtgever.

Jean-Claude: Aha. En wie heeft u dan geëngageerd? Mijn vrouw soms?

Giacomo: (*wenkt weg*) Maar nee toch!

Jean-Claude: Mijn collega's soms, of mijn chef? Bent u privédetective, of moet u controleren of ik ook wel echt ziek ben?

Giacomo: (*met 'n zucht*) Nee nee, geen van hen heeft ook maar iets met deze zaak te maken.

Jean-Claude: (*ongeduldig*) Mag ik dan vragen wie u wél gestuurd heeft?

Giacomo: Ik werk voor iemand, die veel hoger staat, alles ziet, alles weet, alles hoort!

Jean-Claude: (*na kort nadenken, ontzet*) Goeie genade, de criminele recherche?

Giacomo: (*met diepe zucht*) Mon dieu!

Jean-Claude: *(voorziet zich vlug van een glas cognac)* Luister, ik ben slechts een klein boekhoudertje in een import-exportbedrijf en heb altijd correct m'n plicht gedaan. Ik weet van niets. En mochten er bij ons dingen gebeuren, die het daglicht niet kunnen verdragen, zo bent u bij mij aan het verkeerde adres. Dan kunt u zich beter wenden tot collega Dupres, die mij het baantje van procuratiehouder voor m'n neus heeft weggekaapt! Als er kromme zaken gedraaid worden, is hij wel de eerste, die men ervan mag verdenken! *(voorziet zich weer van cognac en drinkt)*

Giacomo: M'n beste, u drinkt teveel. En dan ook nog zo vroeg op de dag.

Jean-Claude: Dat hoeft toch zeker niet "uw" probleem te zijn! *(op de kleren van Giacomo doelend)* En ik zou willen voorstellen om maar van dienstkleding te wisselen. Iemand van de criminele recherche moet zo onopvallend mogelijk uitzien en niet als iemand die net van een carnavalsbal komt.

Giacomo: *(kijkt langs zich af, glimlachend)* Nee, deze kleding is natuurlijk niet meer van deze tijd. Maar neemt u mij niet kwalijk, ik was allang niet meer in Parijs, en mijn vertrek toentertijd was nogal eh, nogal overhaast.

Jean-Claude: Goed. Maar nu ik u alles verteld heb, wat ik weet, namelijk niets, wil ik u nogmaals verzoeken mijn woning te verlaten. *(is al bij de doorgang, stopt nog kort)* Hoe bent u hier eigenlijk binnengekomen? Was de deur soms niet gesloten?

Giacomo: *(glimlachend)* U moet 't me geloven: gesloten deuren vormen voor mij geen enkele belemmering.

Jean-Claude: *(ontzet)* U bent van de geheime dienst! Het zal niet waar zijn! Owee, dan moet Valeras toch wel bij iets heel ergs betrokken zijn. *(de telefoon gaat over, Jean-Claude neemt op)* Jean-Claude Dumas... Valeras? *(vlug)* Ik zeg niets meer zonder het bijzijn van mijn advocaat! *(legt op, voldaan)* Zo, dat heb ik mooi geregeld. *(tot Giacomo)* En gaat u nu alstublieft weg!

Giacomo: *(nieuwsgierig de telefoon bekijkend)* Neemt u me niet kwalijk, ik was, zoals ik al zei, in lang niet meer op Frans grondgebied, maar eh, wat is dit voor 'n ding?

Jean-Claude: *(verward)* U bedoelt de telefoon?

Giacomo: *(verwonderd)* Aha, een telefoon! En hoezo hebt u daartegen gesproken?

Jean-Claude: *(begrijpt het niet)* Ik heb getelefoneerd.

Giacomo: Getelefoneerd? En eh, wat is telefoneren?

Jean-Claude: Men spreekt met iemand, die op een heel andere plaats is.

Giacomo: Hoever hiervandaan?

Jean-Claude: Dat was mijn chef, en de firma ligt helemaal aan het andere einde van de stad.

Giacomo: (*onthutst*) Echt waar? Zoiets kan men met dat ding?

Jean-Claude: U kent het gebruik van een telefoon niet? Voor wat voor geheime dienst werkt u dan? Die van Timboektoe soms?

Giacomo: U zit op het verkeerde spoor. Ik werk niet voor een geheime dienst.

Jean-Claude: (*onzeker*) Luister nu eens. Ik weet niet...

Giacomo: De vraag is niet, of u iets wéét, maar of u gelóóft!

Jean-Claude: (*onthutst*) Wat?

Giacomo: Niet wat, maar waaráán!

Jean-Claude: Wat bedoelt u eigenlijk?

Giacomo: M'n beste, gelooft u aan Hem?

Jean-Claude: (*verward*) Aan wie?

Giacomo: (*wijst naar boven*) Aan Hem!

Jean-Claude: Ha zeg, nu gaat me een licht op! U bent er een van het soort, dat van deur tot deur gaat, om medemensen met discussies over de bijbel te vervelen. (*honend*) Maar dan zit u bij mij helemaal fout! (*weer bij de doorgang*) En nu wil ik u nogmaals verzoeken deze woning binnen de kortste keren te verlaten!

Giacomo: (*met 'n zucht*) Nu zoekt u het alweer in de verkeerde richting. Ofschoon ik een filosofische discussie niet vlug uit de weg zal gaan, kan ik u verzekeren, dat mijn komst niets te maken heeft met de inhoud van de Heilige Schrift. Ik denk, dat ik me iets duidelijker zal moeten uitdrukken.

Jean-Claude: (*ongeduldig*) Doet u dat, maar dan liefst wel met een beetje tempo.

Giacomo: (*met lichte buiging*) Ik ben Giacomo Casanova, geboren 2 april 1725 in Venetië, overleden 4 juni 1798 te Dux. Ik was dweper en fanaticus, dobbelaar en gokker, alchemist, astronoom, diplomaat, hervormer, komediedichter, causeur en aforist, romancier, filosoof en taalkundige, librettist en violist, econoom en historicus, vrijmetselaar en medeoprichter van de Franse loterij, avonturier, hoveling, medicus, theoloog, beurshandelaar en... vrouwen-kenner. Tijdens mijn leven was ik bovendien overtuigd atheïst, en dientengevolge heb ik ook begrip voor uw ongelovige instelling. Ik ben echter niet hier, om u tot het een of ander geloof te bekeren, maar om te proberen uw ontspoord leven weer op de rails te krijgen. U hebt hulp nodig en hier ben ik. Giacomo Casanova, uw raadgever, uw vriend en helper, uw beschermgeest. (*met lichte buiging*) Enchanté!

Jean-Claude: (*moet dat even verwerken, dan, ironisch*) Maar natuurlijk, u bent de geest van Casanova! Dat ik dat ook niet meteen gemerkt heb!

Giacomo: (*vergevingsgezind*) Van tijd tot tijd hebben we allemaal wel eens een zwak moment.

Jean-Claude: (*sarcastisch*) Maar dat van u lijkt me nu toch wel héél zwak te zijn!

Giacomo: Hoe bedoelt u?

Jean-Claude: Ik neem aan, dat u onder medische behandeling staat?

Giacomo: Absoluut niet. Ik mag me verheugen in een uitstekende gezondheid.

Jean-Claude: (*ironisch*) U blijft dus beweren, dat u Casanova bent?

Giacomo: Dat beweer ik niet alleen, maar ik ben het ook.

Jean-Claude: (*listig*) Goed. U bent er dus van overtuigd Casanova te zijn. Deze vrouwenversierder was echter, voor zover ik weet, een Italiaan. En hoe kan het dan, dat u zo perfect Frans spreekt?

Giacomo: Ik heb diverse jaren in dit land gewoond. En verder was ik een geziene gast in alle bekende vorstenhuizen van die tijd, waar Frans de voertaal was.

Jean-Claude: (*spottend*) Hoe praktisch. Maar als u Italiaan bent, moet u dus ook het Italiaans beheersen.

Giacomo: (*met 'n zucht*) Aan die taal zijn voor mij teveel pijnlijke herinneringen verbonden.

Jean-Claude: (*honend*) Ik durf te wedden, dat u geen woord Italiaans spreekt!

Giacomo: (*woedend*) Dio mio, io sono Casanova di persona. Il piu grande amante in storia di mondo, il...

Jean-Claude: (*onderbrekend*) Ja ja, het is al goed. Ik geloof u.

Giacomo: (*verheugd*) Dat ik Casanova ben en u wil helpen? Ik heb niet durven hopen u in zo korte tijd te kunnen overtuigen.

Jean-Claude: Niet zo vlug zeg. Ik geloof wel, dat u Italiaans spreekt, maar nu zou ik ook nog eens willen weten waaruit uw "opdracht" bestaat.

Giacomo: (*haalt een perkamentrolletje uit de binnenzak van z'n jasje, op verontschuldigende toon*) Ik moet helaas toegeven, dat ik mijn schriftelijke informatie nog niet helemáál heb doorgenomen. Mijn bevel, me hier te vervoegen, kwam geheel onverwacht. En het enige, waarop ik me gefixeerd heb, was, dat ik geacht werd me te haasten. Zodoende.

Jean-Claude: (*laatdunkend, honend*) Ja ja, dat zal wel.

Giacomo: (*het perkament ontrollend*) En eh, misschien ware het beter, als u even zou plaatsnemen, m'n beste. Het is niet uitgesloten, dat

de inhoud hiervan mogelijkerwijze enigermate onaangenaam op u overkomt.

Jean-Claude: (*neemt plaats, spottend*) Zoals meneer wenst.

Giacomo: (*leest*) "U heet Jean-Claude Dumas, bent 42 jaren oud en sinds vijf jaren gehuwd met Pauline, geboren Annout. Al gedurende vijftien jaren bent u hoofd van de boekhouding bij de import-exportfirma Valeras en wacht al sinds vijf jaren op uw promotie tot procuratiehouder. Die hoop werd voor u de bodem ingeslagen, toen deze post een half jaar geleden bezet werd door de geëngageerde Francois Dupres. Een jong parvenu, met universitaire opleiding, dat bovendien door u persoonlijk is ingewerkt." (*kijkt even op*) Een tragische ervaring. "Vanaf die dag bent u gaan drinken, hetgeen niet alleen tot gevolg had, dat uw werk daaronder begon te lijden, maar dat u ook met regelmaat verstek liet gaan. U werd door voor meermaals door uw werkgever berispt. Maar ook in uw huwelijk begon zich een crisis te ontwikkelen, die meer dan bedenkelijk genoemd mag worden. Uiteindelijk gevolg van dit alles is, dat u ontslagen zult worden, uw vrouw zal u verlaten en deze woning, nog belast met hypotheek, komt onder de hamer. De opbrengst ervan zal, na de scheiding, ten goede komen aan uw echtgenote, ter opvoeding van uw gemeenschappelijke zoon. Daar u, na het oneervol ontslag bij Valeras, geen nieuwe baan meer kunt vinden, zult u tenslotte eindigen als verarmde dakloze drinker, onder een kleine brug op de linker Seine-oever, waar u op 28 december, tengevolge van bevriezing, het tijdelijke met het eeuwige zult verwisselen." (*opgewekt*) Voila!

Jean-Claude: (*van de kaart*) Hé zeg!

Giacomo: Zo staat het hier nu eenmaal.

Jean-Claude: Moet ik dat soms als een kwalijke grap beschouwen?

Giacomo: Mijn opdrachtgever pleegt geen grappen te maken. (*opgewekt*) Maar geen zorgen, m'n beste. (*met klopje op z'n schouder*) Samen zullen wij uw toekomst weer in acceptabeler banen leiden. (*stopt het perkament weer weg*)

Jean-Claude: (*ironisch*) Och ja, u bent immers mijn hemelse helper.

Giacomo: Zo is het precies.

Jean-Claude: (*staat op en wil het nu weten*) Maar nu is het gedaan met die onzin! Voor wie werkt u?

Giacomo: Maar ik zei het immers al, ik kom uit het hiernamaals!

Jean-Claude: Och, maak het nou een beetje! U zou een geest zijn? Nonsens! Ik kan u zien, horen, met u praten, (*hem beetpakkend aan 'n arm*) u zelfs voelen!

Giacomo: Ik heb me voor u gematerialiseerd. "U" kunt me inderdaad zien en aanraken, maar voor alle anderen ben ik onzichtbaar.

Jean-Claude: (*niet meer zo zeker van zichzelf*) Ja, dat zal wel.

Giacomo: Het is mij zelfs verboden mezelf anders dan bij hoge uitzondering, voor anderen zichtbaar te maken.

Jean-Claude: Laat me niet lachen! Ik moet zomaar voetstoots aannemen, dat u een geest ben, en als ik dat aan iemand vertel, stoppen ze mij in een inrichting!

Giacomo: Mon dieu! U mag er niemand iets van vertellen! Dat zou mijn missie in gevaar brengen!

Jean-Claude: Moet je nagaan. Nu ben ik niet alleen een opdracht, maar ook nog een missie! Niettemin, zal ik u eens iets vertellen? Ik geloof er geen snars van!

Giacomo: Ik had al zo'n idee, dat het me toch niet zó gemakkelijk zou vallen u te overtuigen.

Jean-Claude: Wie u ook gestuurd mag hebben, om mij de schrik op het lijf te jagen, heeft hij z'n huiswerk in elk geval niet goed gemaakt. Uw verhaal rammelt aan alle kanten, want, om maar één ding te noemen, ik ben niet eens ontslagen.

Giacomo: (*zelfverzekerd*) Nog niet, m'n beste, nóg niet!

Jean-Claude: Na vijftien jaren bij Valeras, en rekening houdend met mijn positie, zou ik bovendien kunnen rekenen op een behoorlijke afkoopsom. En daarmee is uw theorie over mijn financieel debacle al meteen van de baan.

Giacomo: Mag u op die afkoopsom ook blijven rekenen ingeval van oneervol ontslag?

Jean-Claude: Ik heb Valeras nooit enige reden tot ontevredenheid gegeven.

Giacomo: (*wetend*) Wacht maar eens af, m'n beste. Mijn opdrachtgever vergist zich nooit!

Jean-Claude: En van de hypotheek op deze woning ben ik nu ook haast af.

Giacomo: Valt er ook nog over een verder krediet te praten?

Jean-Claude: O ja. Zodra de oude hypotheek van de baan is!

Giacomo: Wanneer zal dat zijn?

Jean-Claude: Over pakweg 'n jaar.

Giacomo: (*triomferend*) Voila!

Jean-Claude: En dan wil ik ook nog opmerken, dat mijn vrouw en ik geen kind hebben.

Giacomo: (*twijfelend*) Weet u dat zeker?

Jean-Claude: Voor de volle honderd procent! U denkt mij angst te kunnen aanjagen, maar dan hebben u en uw opdrachtgever zich toch

mooi vergist. *(op dat moment verschijnt Pauline in de doorgang, met handtas en een stuk of wat brieven in de hand; ze is elegant gekleed, slaat Jean-Claude verward gade)*

Jean-Claude: *(merkt Pauline niet op, staat zich op te winden)* U komt hier zomaar binnenvallen, in de veronderstelling mij met uw griezelverhalen te kunnen overdonderen! Maar vergeet 't! Niet met mij!

Giacomo: *(heeft Pauline opgemerkt)* Pssst, luister, m'n beste...

Jean-Claude: *(draaft door)* Ik heb mijn leven vast in de hand en sta met beide benen op de grond! Ik wil niet aan m'n einde komen zoals u het staat te voorspellen!

Giacomo: *(met meer volume)* Monsieur Dumas...

Jean-Claude: *(nog meer in vaart)* Gaat u maar terug naar uw opdrachtgever en vertel hem, dat hij zich die bij elkaar gefantaseerde marsorder van u in z'n...

Giacomo: *(schreeuwt, Pauline hoort dat natuurlijk niet)* We zijn niet meer alleen!

Jean-Claude: *(schrikt, kijkt, ziet Pauline, opgelucht)* Pauline, chérie! *(omarmt haar kort)* Eindelijk ben je terug! Ik was bang, dat ik eeuwig met die flapdrol alleen moest blijven! Tot driemaal toe heb ik hem al verzocht op te hoepelen, maar hij heeft het voortdurend over de een of andere opdracht.

Pauline: *(fronsend)* Mag ik vragen over wie je het hebt en met wie je stond te praten?

Jean-Claude: *(doelt op Giacomo)* Met hem daar! Eerst heeft hij zich nota bene voorgedaan als loodgieter!

Pauline: Maar die heeft toch afgezegd.

Jean-Claude: Dat heeft hij inmiddels ook toegegeven. Maar nu staat hij me allerlei ongelooflijke verhalen over m'n toekomst te vertellen.

Pauline: Wie?

Jean-Claude: *(doelt op Giacomo)* Hij daar!

Pauline: *(kijkt in die richting, zonder iemand waar te nemen)* Je hebt zeker weer gedronken, nietwaar?

Jean-Claude: Maar nee, ik eh...

Pauline: *(met 'n zucht)* Waarom ben je niet naar je werk gegaan?

Jean-Claude: *(nors)* Ik had me al aangekleed, maar toen ben ik weer terug in bed gegaan.

Pauline: Denk je, dat het er, door thuis te blijven rondlummelen, beter op wordt?

Jean-Claude: Wees blij, dat ik thuis was, anders zou die inbreker hier vrij spel hebben gehad!

Pauline: *(ongeduldig)* Welke inbreker?

Jean-Claude: *(zogenaamd fluisterend)* Chérie, we moeten uitkijken. Misschien is hij wel uit een psychiatrische inrichting ontsnapt! Daar heb ik verdorie nog niet aan gedacht! Ga vlug naar madame Bertrand hiertegenover en bel vandaar stiekem de politie, dan zal ik er zolang voor waken, dat hij niet kan ontsnappen.

Pauline: *(ongeduldig)* Maar waar is hij dan?

Jean-Claude: *(draait Pauline zo, dat ze zicht heeft op Giacomo, die in de buurt van de slaapkamerdeur staat)* Daar, kijk dan toch!

Pauline: *(zonder Giacomo te zien)* Denk je, dat hij gewapend is?

Jean-Claude: *(onzeker)* Dat geloof ik niet.

Pauline: *(richting slaapkamer)* Dan wacht maar eens!

Jean-Claude: *(angstig)* Chérie, wat doe je?

Pauline: *(energiek)* Ik zal 'm een dreun met m'n handtas verkopen!
(loopt aan Giacomo voorbij, de slaapkamer in)

Jean-Claude: *(roept)* Chérie, wat zoek je nou in de slaapkamer?

Pauline: *(terug)* Daar is niemand.

Jean-Claude: *(ongeduldig)* Nee, natuurlijk niet!

Pauline: Waar is hij dan? In de keuken soms? *(gaat al in die richting)*

Jean-Claude: *(houdt haar tegen)* Hij is niet in de keuken!

Pauline: Maar waar is hij dan wél?

Jean-Claude: *(kan het niet bevatten)* Pauline, hij is hier in deze kamer!

Pauline: *(kijkt om zich heen)* Maar wáár dan?

Jean-Claude: *(ongeduldig)* Doe nou niet zo achterlijk! *(doelt op Giacomo)* Daar, bij de slaapkamerdeur!

Pauline: *(kijkt ongelovig in die richting, speelt dan mee)* Dus niet "in" de slaapkamer, maar "bij" de slaapkamer?

Jean-Claude: *(opgelucht)* Eindelijk!

Pauline: *(doet verrast)* Ach zo, je bedoelt "hem"!

Jean-Claude: Natuurlijk hem! Wie anders?

Pauline: *(ironisch)* Maar wie bedoel je nou precies? Die roze olifant of dat paars konijntje?

Jean-Claude: *(verwijtend)* Pauline!

Pauline: *(streelt liefdevol zijn wang)* Geloof me nou, Jean-Claude, hier is niemand.

Jean-Claude: *(radeloos naar Giacomo toe, aan hem schuddend)* Hier, dit is ie! Zie je wel? Ik kan hem aanraken, aan 'm schudden! *(tot Giacomo)* Zegt u toch iets, zodat ze u kan horen!

Pauline: *(hand voor haar mond, onderdrukt snikkend)* Oh, Jean-Claude, ik had nooit gedacht, dat het nog eens zover met je zou komen.

Jean-Claude: *(schreeuwt)* Ik ben niet gek!

Pauline: *(teder)* Nee nee, lieverd, je bent niet gek. Alleen 'n beetje overspannen. Maar daar komen we wel overheen. Samen.

Jean-Claude: *(men ziet de verdenking bij 'm opkomen)* Ha, nu begrijp ik het! Jullie spelen onder één hoedje! *(tot Pauline)* Vertel op, hoe lang bedrieg je me al met hem?

Pauline: *(bezwierend)* Jean-Claude!

Jean-Claude: *(honend)* Ik had overigens wél verwacht, dat je een beetje meer smaak getoond had. *(weer bij Giacomo, spottend)* Maar ja, we hebben hier natuurlijk ook te maken met de grote Giacomo Casanova! De grootste minnaar aller tijden! De man aan wiens voeten alle vrouwen plegen te liggen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto